

Forhold er paa den paagældende Egn, og Vanskeligheden ved at udpege nogen af de i Kredsen beliggende Byer som Hovedtingsted, uden at Befolkningen i andre Dele af Kredsen faar Vanskeligheder ved direkte Henvendelse paa Dommerkontoret.

Ud fra den Betragtning, at det i første Række gælder om at finde en Ordning, der paa betryggende Maade varetager Befolkningens Interesse, anbefaler Flertallet Forslaget til *Vedtagelse vændret*.

Et *Mindretal* (Jefsen Christensen, Lanung, Rytter og Steincke) ønsker at gøre følgende Bemærkninger:

Efter at Retsplejeloven var traadt i Kraft og havde virket i ganske kort Tid, var man fra alle Sider klar over, at der var opretholdt alt for mange smaa Dommerembeder. Grunden hertil var, at man ikke forud havde kunnet beregne, hvad det vilde betyde, at Dommerne blev fritaget for deres Hverv som Politimester og i Byerne tillige som Borgmester.

Dette Synspunkt blev yderligere fastslaaet af Sparekommissionen, Administrationskommissionen, Lønningsraadet og Finansudvalget, ligesom ogsaa Dommerstanden var enig heri. Efter Finanslovdebatten i 1925 kunde den daværende Justitsminister uimodsagt fastslaa, at det var henstillet til ham at skære igennem uden overdreven sentimental Hensyntagen til de øjeblikkeligt optrædende Deputationer under Ordførerskab af Politikere fra samtlige Partier.

I Henhold til disse samstemmende Udtalelser blev Embedet Løgstør-Nibe sammenlagt med Tilslutning fra alle Sider, og i en den 2. Marts 1927 afgiven Betænkning udtalte samtlige Partier, at Spørgsmaalet om Hovedtingstedets Beliggenhed skulde endeligt afgøres ved den daværende Dommers Afgang, ligesom man gik ud fra som en Selvfølge, at alle de Forretninger, som naturligt hørte hjemme i Nibe, skulde foretages der, indtil Spørgsmaalet var ordnet.

Ved Dommerens Afgang i 1931 skete der imidlertid intet fra Administrationens Side for at opfylde Rigsdagens Paabud; man søgte end ikke at hjælpe Befolkningen i Nibe f. Eks. med Hensyn til Tinglysningsvæsenet, men flyttede tværtimod hele Skiftevæsenet og alle Oppebørselsforretningerne fra Nibe til Løgstør. Derved skabtes den Utilfredshed med Forholdene, som i Virkeligheden danner Grundlaget for det nuværende Forslag om Genoprettelse af Embedet i Nibe. Det er under Udvalgsforhandlingerne oplyst, at Nibe Byraad flere Gange henvendte sig i Ministeriet med Besværing, men trods Paabudet i Betænkningen af 2. Marts 1927 opnaaedes intet, og Byraadet synes mærkværdigvis ikke at have kendt denne Betænkning.

Det fremgaar af Forhandlingen i Tinget, at Administrationen har den Opfattelse, at smaa Embeder kan være af Betydning baade for Befolkningen og for Dommerfuldmægtigene, der derved faar bedre Avancementsmuligheder.

Denne principielle Opfattelse kan Mindretallet ikke dele, hverken af Hensyn til Befolkningen eller af Hensyn til Dommerfuldmægtigene, men maa tværtimod hævde, at det ogsaa for Befolkningen er af den allerstørste Interesse, at Embederne er af et saadant Omfang, at Dommerne derved kommer til at præstere et Arbejde, der berettiger til at byde dem Lønvilkaar, saa Ansøgere med gode Kvalifikationer vil søge dem, medens mindre Embeder vil føre til en Sænkning af Niveauet paa Domsvæsenets Omraade, der maa findes meget betænkkelig. En dygtig og økonomisk uafhængig Dommerstand er af den største Betydning for Befolkningen og vil maaske blive det endnu mere i Fremtiden.

Baade Dommerforeningen, jfr. Skrivelse af 28. Oktober 1942, den tidligere og nuværende Dommer, jfr. Skrivelser af 27. Oktober 1942 og 3. Marts 1943, fraraader ud fra disse Betragtninger Delingen af Embedet, ligesom ogsaa Lønningsraadet i Skrivelse af 30. Oktober 1942 udtaler, at det i al Almindelighed deler den Opfat-